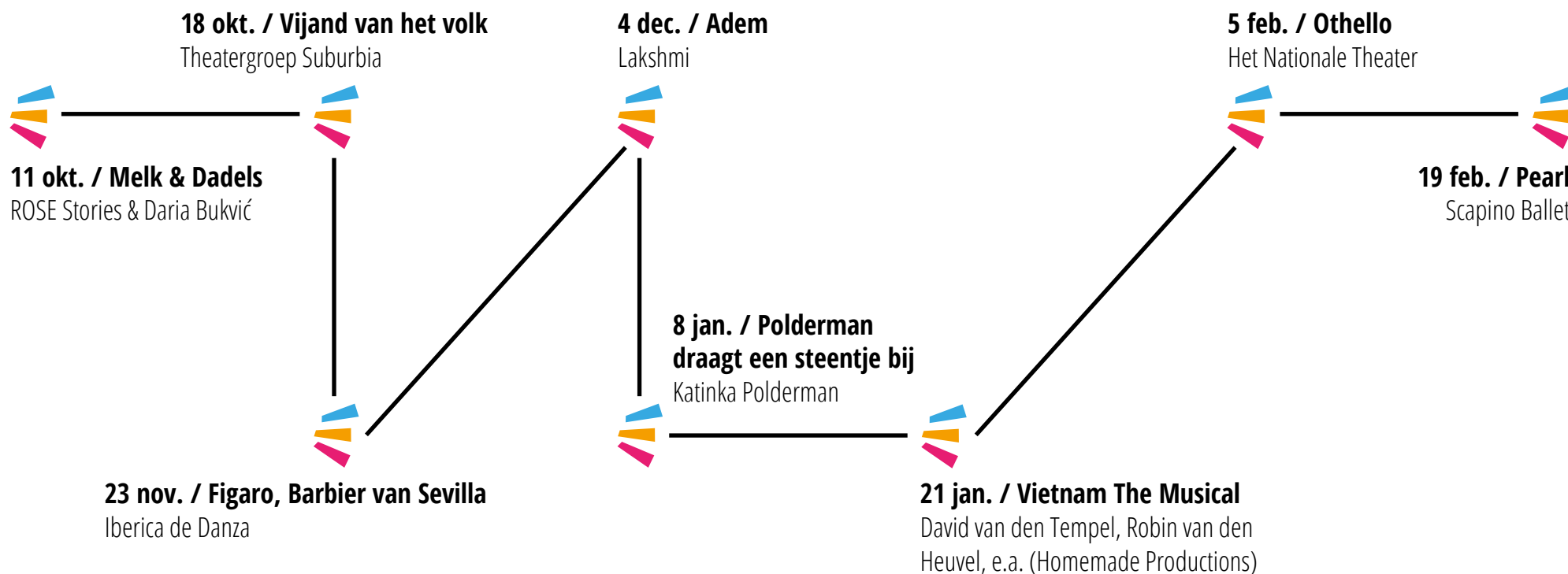

Wijk Jury

Juryrapport
voorstellingen
2019-2020

THEATER LAMPEGIET

Acht beoordeelde voorstellingen

Theater Lampegiet beschikt sinds 2 jaar over een WijkJury; een groep van elf Veense vrouwen uit verschillende wijken, die qua culturele achtergrond en leeftijd verschillen.

De dames bezochten dit seizoen acht voorstellingen bij Theater Lampegiet en kozen hieruit hun favoriet.

Na iedere voorstelling vond er een ontmoeting plaats met de artiesten uit de voorstelling en/of de producent voor een nadere toelichting.

Achtergrond WijkJury

Theater Lampegiet heeft met de WijkJury een groep mensen in huis waaraan het voorstellingen kan toetsen; een groep die niet behoort tot het reguliere theaterpubliek. Voor de vrouwen is deelnemen aan de jury een kans om hun kennis over het Nederlands theater te vergroten. De jury gaat na de voorstelling in gesprek met theatermakers en artiesten, om hun visie op de voorstelling te bespreken en vragen voor te leggen.

Begeleiding

De WijkJury wordt begeleid door Pieta Bot, een theatermaakster/ dramaturge die eerder de WijkJury van Dordrecht begeleidde. Voorafgaand aan iedere voorstelling geeft zij een inleiding en reikt ze de juryleden handvatten aan om te kijken en betekenisvolle elementen te kunnen interpreteren en beoordelen.

Herkomst

De vrouwen van de WijkJury in Veenendaal komen uit Marokko, Nederland, Togo, Estland, Polen, Molukken en Somalië. Sommigen zijn in Veenendaal geboren, anderen wonen pas 2 jaar in Nederland.

Een deel van de vrouwen bezoekt het theater in hun land van herkomst, maar stapte de drempels van de Nederlandse theaters nog niet over. Wat de vrouwen delen, is hun nieuwsgierigheid.

Nationaal initiatief

De WijkJury is een initiatief van theatermaakster Adelheid Roosen. In 2009 richtte zij met succes een WijkJury op in Amsterdam. Inmiddels hebben Den Haag, Utrecht, Groningen en dus ook Veenendaal dit initiatief omarmd.

WINNAAR WijkJury Veenendaal seizoen 2019/2020

Othello – Het Nationale Theater

Gezien op: 5 februari 2020

De WijkJury vond Othello unaniem indrukwekkend. Een voorstelling waarin alles klopt, waarin je van de eerste tot de laatste minuut wordt meegenomen in een verhaal dat je gelooft en dat heel actueel is. Je verliest zelfs de tijd! Een Othello die vooral over racisme gaat, en waar de zwart-witte vormgeving de inhoud knap versterkt. De ingreep van de regisseur Daria Bukvić aan het eind van deze Shakespeare werkte heel goed uit. Een van de juryleden: "ik vond het geweldig hoe de acteurs tegen het officiële einde ingingen, alsof er een opstand gebeurde op het toneel." Het ontroerde de juryleden. "Ik had moeite mijn tranen te bedwingen." Maar er was niet alleen ontroering. Er was spanning, humor soms, plaatsvervangende boosheid en verwondering. En het zette aan het denken.

Ook het decor was indrukwekkend, met veel perspectief erin, waardoor alles veel groter leek. "In het begin dacht ik: wat moet ik hiermee", zei een jurylid, maar al heel snel werd je meegenomen van een straat naar een schip op zee, of naar een grote zaal. Met middelen die heel simpel lijken.

Er was lof voor alle acteurs, maar als de WijkJury een prijs had mogen uitreiken voor beste acteur van dit seizoen, dan was die gegaan naar Rick Paul van Mulligen voor zijn Jago. Een jurylid zei: "mijn Nederlands schoot tekort om iedere tekst te letterlijk begrijpen, maar de voorstelling was zo helder en ik kon iedere bedoeling terugzien in de gezichtsuitdrukkingen van Jago."

Een voorstelling die iedereen van 12 tot 99 jaar zou moeten zien, deze winnaar van WijkJury Veenendaal seizoen 2019/2020.

Tweede plaats WijkJury Veenendaal seizoen 2019/2020

Polderman draagt een steentje bij – Katinka Polderman

Gezien op: 8 januari 2020

De WijkJury heeft genoten van de hilarische voorstelling over wat wij de wereld en onszelf hebben aangedaan. Een inhoudelijk sterke en kritische voorstelling. Nooit op een moraliserende manier, maar scherp de hypocrisie blootlegend.

De vorm die Katinka Polderman kiest, past daarbij: hoe ze de hele voorstelling vanuit haar gemakkelijke stoel, in een huispak en op enorme sloffen, de wereld probeert te verbeteren, te midden van een enorme zooi. "Alsof ik erbij was, op die zolderkamer." De WijkJuryleden stuurden hun zieke collega's onmiddellijk een link naar het lied: het leven is te kort voor idealen, als illustratie van waar de voorstelling over gaat.

Het was een avond waarin niet alleen veel te lachen viel, maar ook te genieten van haar prachtige stem, goede liedjes, onverwachte wendingen en aanleidingen om na te denken over de impact van onze eigen keuzes en gewoontes. Te denken over de manier waarop dingen weggelachen worden. "Ze gaf op een unieke manier perspectief aan problemen/feiten met betrekking tot ons leven", aldus een jurylid. Een ander schreef: "ik moet nu de wereld van de Nederlandse cabaretiers gaan ontdekken!"

Ja. Polderman droeg een steentje bij, onder een prachtig verlicht zolderraam.

De voorstelling eindigde op de tweede plaats van 'De keuze van WijkJury Veenendaal seizoen 2019- 2020'.

Derde plaats WijkJury Veenendaal seizoen 2019/2020

Melk & Dadels – ROSE Stories

Gezien op: 11 oktober 2019

De voorstelling is door de WijkJuryleden heel verschillend ervaren. De voorstelling ontroerde, verraste, zette aan het denken, maakte aan het lachen, dwong respect af door de lef, provoceerde en irriteerde. Dat gaf mooie en goede gespreksstof over de inhoud van de voorstelling, thuis en met elkaar. De inhoud sprak de meeste juryleden aan. Soms door herkenning van het laveren tussen twee culturen, of het zoeken naar identiteit, ook als je kind bent uit een gemengde relatie. "Wie ben ik dan?". Daarnaast ging het over meer dan alleen cultuur- of religieverschillen. Het ging ook over generaties en hoe die omgaan met veranderingen en het verlangen naar meer vrijheid. En het had bijvoorbeeld kunnen gaan over Russische vrouwen in Estland. Een jurylid schreef dat zij geen direct contact heeft met mensen van Marokkaanse afkomst, en aan het denken werd gezet, over hoe lastig het is om als individu steeds groepsstempels te krijgen. Voor een ander jurylid was er een absoluut topmoment: de "Fuck you juffrouw Vos..."-monoloog. Ze dacht aan haar dochter van 11, die als kind van een Estse moeder en een vader met Indoroots 3 jaar geleden naar Veenendaal verhuisde. Wat zal zij zeggen als ze over 7 jaar op een podium staat? Een ander schreef: "wat een lef, moslimavrouwen die elkaar op een podium liefdevol kussen, of elkaar achterna rennen met alleen kwastjes op de borsten".

Wel vonden een aantal juryleden de manier waarop de spagaat tussen de twee culturen werd uitgewerkt uit balans. Er werd met veel humor naar binnen gekeken, naar de eigen gemeenschap, en met een beschuldigend vingertje naar de autochtoon-Nederlandse groep. Sommige juryleden voelden zich daardoor schuldig, of juist beschuldigd van racisme.

Over de vormgeving veel lof. Ruim opgezet decor, de verkleedpartijen gaven vrolijkheid en energie en de verschillende scènes konden elkaar in vlot tempo afwisselen. Mooi dat er vier diverse personages waren, die de verschillende types met veel plezier en gemak voor hun rekening namen.

Melk & Dadels is geëindigd op de derde plaats van WijkJury Veenendaal.

Vierde plaats WijkJury Veenendaal seizoen 2019/2020

Pearl – Scapino Ballet

Gezien op: 19 februari 2020

De WijkJury vond Pearl een mooie voorstelling. Dans is bij de meeste juryleden niet het favoriete genre, maar zoals een jurylid verwoorde: "het was indrukwekkend. Ik heb echt genoten. Ik houd niet zo van dansvoorstellingen, vervel me snel. Dit is de eerste dansvoorstelling waarbij ik me geen moment verveeld heb." Een ander zegt: "ik was onder de indruk door de snelheid, de souplesse en de choreografie. Ik vond het, naast de duetten, ook mooi toen ze allemaal op de vloer waren en soms door elkaar liepen." Het was niet alleen mooi om naar te kijken, er waren ook ontroerende momenten. Vooral met Amelie. "Ik heb gezocht in het programmaboekje. Voor mij sprongen Amelie, Sana en Efthemis eruit."

De jury vond de kostuums verrassend. Ze verwezen naar de barok, maar waren zo ontworpen dat er goed mee gedanst kon worden. De kostuums waren deel van het decor en van de choreografie. Erg mooi! Een jurylid schrijft: "de kostuums werden aan het eind steeds luchtiger. En ze zwierden heel mooi, zelfs met de brede heupen." Een van de moment die iedereen bijbleef was dat van de wandelwagen met de pop. "Dat was onverwacht en komedie-achtig en toch paste het."

Vijfde plaats WijkJury Veenendaal seizoen 2019/2020

Adem – Lakshmi

Gezien op: 4 december 2019

Soms is iets een kwestie van smaak, en bij muziek drijft dat sneller boven dan bij een ander theatergenre, constateerde de WijkJury. De meerderheid van de juryleden vond Adem van Lakshmi verrassend of zelfs adembenemend mooi, enkele anderen kon het niet bekoren.

Opmerkingen uit de eerste groep: "de monologen tussen de bijpassende liedjes waren interessant. Ik heb nog nooit (pop)muziek in deze context/verband meegemaakt. Een ontzettend pakkende/aantrekkelijke manier om muziek naar het publiek te brengen". "Ik was ontroerd. Als dit de jeugd van tegenwoordig is – geweldig! Het was geweldig om iemand op het podium te zien die zo kwetsbaar en open durft te zijn. De muziek was diep en teder, maar ook krachtig. Haar stem ontroert en neemt je mee op een reis tussen haar persoonlijke strijd en angsten. Een mind-opening experience". "Ze had ook een topband. Een geweldige violiste."

De Juryleden waarbij de voorstelling niet binnenkwam: "na de tweede monoloog vond ik de muziek te hard en het licht erg onrustig. Vanaf die tijd heb ik meestal met gesloten ogen gezeten." De ander: "ik was na het tweede nummer al verveeld, kon de teksten niet verstaan, ergerde me aan het kindstemmetje".

Over het toneelbeeld waren de juryleden het eens: heel mooi, hoe op het gordijn, dat de afscheiding vormde tussen Lakshmi en de muzikanten, stille en bewegende beelden konden worden geprojecteerd, die een extra dimensie toevoegde aan de emoties, liedjes en verhalen.

Zesde plaats WijkJury Veenendaal seizoen 2019/2020

Vijand van het volk – Theatergroep Suburbia

Gezien op: 18 oktober 2019

De WijkJury vond het een intrigerende en eigentijdse voorstelling, over hoe macht werkt en misbruikt wordt voor eigenbelang en hoe de enkeling tegenover een hele gemeenschap komt te staan, waar hij tot voor kort zelf deel van uitmaakte. Het geeft te denken. Wat zou je zelf doen als blijkt dat het strijden voor je principes en jouw waarheid zoveel consequenties heeft? Hoever ga je voor je principes? Als je zoekt naar een compromis, verkwansel je dan principes? De voorstelling legt heel mooi verschillende mechanismes bloot.

De juryleden vonden het verrassend en sterk dat het publiek deelgenoot werd tijdens de toespraak van Thomas, je werd er zelf heel actief bij betrokken, ook op meer emotioneel niveau. Je wilt dingen gaan roepen, je wilt het podium op, je laat je ook meeslepen, bent zo bij Thomas betrokken dat je bijna niet meer ziet dat hij radicaliseert. Dat hij de democratie wil afschaffen, omdat niemand zich er nog voor interesseert of er echt verstand van heeft.

Je komt bij het betreden van de zaal al meteen de rommelige keuken in waar het stuk zich deels afspeelt. Ook de muziek die ze zelf maken, trekt je daar naar binnen. De wisseling tussen de keuken en de kantoorscènes verliep organisch.

Minpuntje: soms waren de dialogen te lang en aan de saaie kant.

*Zevende plaats WijkJury Veenendaal
seizoen 2019/2020*

Figaro, Barbier van Sevilla – Iberica de Danza

Gezien op: 23 november 2019

Zelfs met een inleiding plus de korte inhoud van de scènes in een flyer, vonden de WijkJuryleden het lastig om in de dansvoorstelling het verhaal van de Barbier van Sevilla te kunnen herkennen en de komedie-elementen die werden aangekondigd in de theaterbrochure. Dat gezegd, hebben de meeste juryleden wel genoten van de Spaanse dans en dan vooral van de groepschoreografieën. Er waren twee duetten die eruit sprongen, maar een deel van de duetten en solo's onderscheidden zich naar de smaak van de jury te weinig van elkaar, waardoor ze wat saai werden.

Over de vormgeving was de WijkJury enthousiast. Eén van de juryleden schrijft: "het tandwiel dat de tijd aangaf en de overgang naar de verschillende aktes vond ik subliem gevonden!" Ook de kostuums gaven een mooi tijdsbeeld. Bovendien droegen de belangrijkste rollen afwijkende kleuren, wat ondersteunend was aan scènes. De verschillende steden waar verschillende aktes zich afspeelden, werden minder duidelijk opgeroepen.

Veel waardering was er tenslotte voor de muziek.

Achtste plaats WijkJury Veenendaal seizoen 2019/2020

Vietnam The Musical – Homemade Productions

Gezien op: 21 januari 2020

Op basis van voorinformatie en de titel had de WijkJury een voorstelling verwacht over Vietnamese bootvluchtelingen, maar het werd een voorstelling over een vrouw die de wereld probeert te redden via haar pleegkind, om haar eigen verdriet over het verlies van haar kind te verwerken. Het verhaal van de bootvluchtelingen werd een ondergeschikte verhaallijn, die in een paar foto's tegen het einde van de voorstelling vorm moest krijgen. "Het bleef onduidelijk."

De WijkJury begrijpt dat er een keuze gemaakt moest worden voor een bruikbaar perspectief om het verhaal te vertellen, maar waarom dan niet het perspectief gekozen van het Vietnamese meisje dat haar geschiedenis wil leren kennen, in plaats van al die emoties van een Nederlands vrouw over haar privéverlies? Daar is op zich niets op tegen, maar dat is een andere voorstelling. En die raakte niet. Zoals een WijkJurylid schrijft: "de emoties waren vooral te heftig zichtbaar op het podium, waardoor ze mij persoonlijk niet raakten."

THEATER LAMPEGIET

Contactpersoon:

Jeanine Dijkhuis

Telefoonnummer:

0318 540 000

E-mailadres:

jeanine@lampegiet.nl